

नावहास्या वयं वीर भवेम परमाहवे । तथा कुरु रणे यत्नं साधयस्व पितामहं ।
 अहन्ते रक्षणं युद्धे करिष्यामि महाबल । वारयन् रथिनः सर्वान् साधयित्वा पितामहं ।
 द्रोणश्च द्रोणपुत्रश्च कृपश्चाथ सुयोधनं । चित्रसेनं विकर्णश्च सैन्यवञ्च जयद्रथं ।
 विन्दानुविन्दावावनैया काम्बोजश्च सुदर्शिनं । भगदन्तं तथा शूरं मागधश्च महाबलं ।
 सौमदन्तिं तथा शूरमार्यशृङ्गश्च राक्षसं । त्रिगर्त राजश्च रणे सह सर्वैर्महारथैः ।
 अहमावारयिष्यामि विलेव मकरालयं । कुरुंश्च सहितान् सर्वान् युध्यमानान् महाबलान् ।
 अहं निवारयिष्यामि साधयस्व पितामहं ।

इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मवधपर्वणि दशमदिवसयुद्धारम्भे भीष्मशिखण्डिप्रलापे नवाधिकशतोऽध्यायः ॥ १०६ ॥

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कथं शिखण्डो गाङ्गेयमभ्यधावत्पितामहं । पाञ्चाल्यः समरे क्रुद्धो धर्मात्मानं यतव्रतं ।

केऽरक्षन् पाण्डवानीके शिखण्डिनमुदायुधाः । त्वरमाणास्त्वरकाले जिगोषन्तो महारथाः ।

कथं शान्तनवो भीष्मः स तस्मिन् दशमेऽहनि । अयुध्यत महावीर्यः पाण्डवैः सह सृञ्जयैः ।

न मृष्यामि रणे भीष्मं प्रत्युद्यातं शिखण्डिनं । कश्चिन्न रथभङ्गोऽस्य धनुर्व्याऽशीर्यदस्यतः ।

॥ सञ्जय उवाच ॥ नाशीर्यत धनुश्चास्य रथभङ्गो न चाप्यभूत् । युध्यमानस्य सङ्ग्रामे भीष्मस्य भरतर्षभ ।

निघ्नतः समरे शत्रून् शरैः सन्नतपर्वभिः । अनेकशतसाहस्रास्तावकानां महारथाः ।

तथा दन्तिगणा राजन् हयाश्चैव सुसज्जिताः । अभ्यवर्तन्त युद्धाय पुरस्कृत्य पितामहं ।

यथाप्रतिज्ञं कौरव्य स चापि समितिञ्जयः । पार्यानामकरोद्भीष्मः सततं समितिलयं ।

युध्यमानं महेष्वासं विनिघ्नन्त परान् शरैः । पाञ्चालाः पाण्डवैः सार्द्धं सर्वे ते नाभ्यधारयन् ।

दशमेऽहनि सम्प्राप्ते ततस्तां रिपुवाहिनीं । कीर्यमाणं शितैर्वाणैः शतशोऽथ सहस्रशः ।

न हि भीष्मं महेष्वासं पाण्डवाः पाण्डुपूर्वजं । अशक्नुवन् रणे जेतुं पाण्डवस्तमिवान्तकं ।

अथोपायान्महाराज सव्यसाची धनञ्जयः । त्रासयन् रथिनः सर्वान् बोभत्सुरपराजितः ।

सिंहवद्वानदक्षुर्धनुर्ज्वा विचिपन्मुहुः । शरौघान् विमृजत् पार्थो व्यचरत् कालवद्रणे ।

तस्य शब्देन विचस्तास्तावका भरतर्षभ । सिंहस्येव मृगा राजन् व्यद्रवन्त महाभयात् ।

जयन्तं पाण्डवं दृष्ट्वा तत् सैन्यञ्चाभिषोडितं । दुर्व्याधनस्ततो भीष्ममब्रवीत् भयपोडितः ।

श्व पाण्डुसुतस्तात श्वेताश्वः कृष्णसारथिः । दहते मामकान् सर्वान् कृष्णवर्त्मनो काननं ।

पश्य सैन्यानि गाङ्गेय द्रवमाणानि सर्वशः । पाण्डवेन युधां श्रेष्ठ काल्यमानानि संयुगे ।

यथा पशुगणान् पालः सङ्कालयति कानने । तथेदं मामकं सैन्यं काल्यते शत्रुतापन ।

धनञ्जयशरैर्भग्नं द्रवमाणञ्च सर्वतः । भीमोऽप्येवं दुराधर्षो विद्रावयति मे बलं ।

सात्यकिश्चेकितानश्च माद्रोपुत्रौ च पाण्डवौ । अभिमन्युः सविक्रान्तो वाहिनीं द्रवते मम ।

धृष्टद्युम्नस्तथा शूरो राक्षसश्च घटोत्कचः । व्यद्रावयेतां सहसा सैन्यं मम महारणे ।

बध्यमानस्य सैन्यस्य सर्वैरेतैर्महारथैः । नान्याङ्गतिम्यपश्यामि स्थाने युद्धे च भारत ।